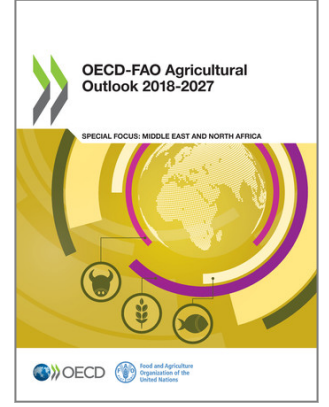

OECD *Multilingual Summaries*

OECD-FAO Agricultural Outlook 2018-2027

Summary in Turkish

Bu yayının tüm içeriğine erişmek için şu adresi tıklayın: [10.1787/agr_outlook-2018-en](https://doi.org/10.1787/agr_outlook-2018-en)

OECD-FAO 2018-2027 Tarım Görünümü

Türkçe Özet

2018-2027 Tarım Görünümü, kendi üye devletlerinin bilirkişilerinden ve uzman emtia örgütlerinden katkılarla hazırlanmış olan, OECD ile FAO'nun (Gıda ve Tarım Örgütü) bir işbirliği çabasıdır. Ulusal, bölgesel ve küresel seviyelerde tarım ve balıkçılık emtia piyasalarına yönelik on yıllık beklentiler hakkında bir uzlaşma değerlendirmesi sunmaktadır. Bu yılın baskısı, Orta Doğu ve Kuzey Afrika'da tarıma ve balıkçılığa dair beklentiler ve güçlüklere hakkında özel bir bölüm içermektedir.

Gıda fiyatlarının 2007-8'de zirve yapmasından on yıl sonra dünya tarım piyasalarının şartları artık çok zorlu. Emtiada üretim güçlü bir artış gösterdi ve 2017'de birçok hububatta, et türlerinde, süt ürünlerinde ve balıkta rekor seviyelere ulaşırken hububat stok seviyeleri tüm zamanların en yükseğine çıktı. Aynı zamanda talepteki artış da zayıflamaya başladı. Son on yılda talepteki itici gücün büyük bölümü Çin Halk Cumhuriyeti'nde (bundan böyle "Çin" olarak anılacaktır) kişi başına milli gelirin yükselerek ülkenin et, balık ve hayvan yemi talebini canlandırmasından kaynaklandı. Talep artışındaki bu kaynak yavaşlıyor, ve küresel talebin yeni kaynakları da genel büyümeyi sürdürmek için yeterli değil. Sonuç olarak tarımsal emtia fiyatlarının düşük kalması bekleniyor. Mevcut yüksek stok seviyeleri önümüzdeki birkaç yılda yeniden toparlanmayı da pek mümkün kılmıyor.

Talep artışındaki zayıflamanın önümüzdeki on yılda devam etmesi bekleniyor. Her ne kadar nüfus artışının azalacağı öngörülüyor olsa da çoğu emtiada tüketim artışının başlıca itici gücü nüfus olacak. Bunun yanısıra birçok emtiada kişi başına tüketimin küresel seviyede düz bir seyir izlemesi bekleniyor. Tüketim seviyelerinin birçok ülkede doyma noktalarında olduğu hububat, kök ürünler ve yumrulu bitkiler gibi temel gıda ürünlerinde bu husus kaydedilmektedir. Bunun aksine et ürünlerine olan talep artışı, tercihlerdeki ve harcanabilir gelir kısıtlarındaki bölgesel farklılaşmadan ötürü yavaşlarken süt ürünleri gibi hayvansal ürünlere talep önümüzdeki on yılda daha hızlı bir genişleme yolundadır.

Hububat ve yağlı tohumdaki talep artışının en fazla öne çıkan kaynağı yem ve onun hemen ardından gıda olacaktır. İlave yem talebinin büyük bir bölümü Çin'den gelmeye devam edecektir. Canlı hayvan üretiminin yoğunlaşmasına rağmen yem talebindeki artışın yine de küresel olarak yavaşlaması öngörülüyor. İlave gıda talebinin büyük bölümü, nüfus artışının yüksek olduğu Sahra-Altı Afrika, Hindistan, Orta Doğu ve Kuzey Afrika gibi bölgelerden kaynaklanacak.

Hububata, bitkisel yağ ve şeker kamışına talebin, biyo-yakıt üretiminin girdileri olarak son on yıldakine göre çok daha ılımlı bir biçimde artması bekleniyor. Biyo-yakıttaki genişleme son on yılda büyük ölçüde mısırdaki üzere hububat talebinde 120 Mt'dan daha fazla ilaveye yol açtığı halde bu büyümenin Görünüm döneminde temel olarak sıfırda kalması bekleniyor. Gelişmiş ülkelerde mevcut politikaların daha fazla genişlemeye destek vermesi pek muhtemel değil. Dolayısıyla gelecekteki talep artışı büyük ölçüde gelişmekte olan ülkelere gelecek ki bunların birkaçı biyo-yakıt kullanımını önceleyen politikaları hayata geçirdiler.

Kişi başına talep artışını yavaşlatmanın geniş şablonunun istisnaları şeker ile bitkisel yağlardan geliyor. Gelişmekte olan ülkelerdeki kentleşme işlenmiş ve hazır gıdalara yönelik olarak daha fazla talebe yol açtığı için kişi başına şeker ve bitkisel yağ alımının gelişmekte olan ülkelere artması bekleniyor. Gıda

tüketimi seviyesi ile tüketilen yiyecek bileşimindeki değişiklikler yetersiz beslenme, aşırı beslenme ve kötü beslenme “üçlü yükü”nün gelişmekte olan ülkelerde devam edeceğini gösteriyor.

Küresel tarım ve balık üretiminin önümüzdeki on yılda %20 civarında artacağı fakat bölgeler genelinde ciddi ölçüde farklılaşma olacağı öngörülüyor. Sahra-Altı Afrika, Güney ve Doğu Asya, Orta Doğu ile Kuzey Afrika’da güçlü büyüme bekleniyor. Bunun aksine gelişmiş ülkelerdeki üretim artışının özellikle Batı Avrupa’da çok daha yavaş olması bekleniyor. Üretimdeki artış öncelikle yoğunlaşma ve verimlilik kazanımlarından, kısmen de sürülerin genişletilmesi ve otlakların tarlalara dönüştürülmesi suretiyle üretim tabanının büyütülmesinden sağlanacak.

Tüketimin ve üretimdeki artışın yavaşlamasıyla birlikte tarım ve balık ticaretinin bir önceki on yılın yaklaşık yarısı oranında büyümesi öngörülüyor. Net ihracat, bol arazili ülkelerden ve bölgelerden, bilhassa Amerika kıtasından kaynaklı artma eğilimi gösterecek. Özellikle Orta Doğu, Kuzey Afrika, Sahra-Altı Afrika ve Asya’daki nüfus yoğunluğu ve nüfus artışı yüksek olan ülkeler net ithalatın arttığını görecekler.

Neredeyse tüm tarımsal ürünlerde ihracatın kilit konumdaki sabit tedarikçi ülke grupları arasında yoğunlaşmış olarak kalması öngörülüyor. Kayda değer bir değişiklik de Rusya Federasyonu ile Ukrayna’nın dünya hububat piyasalarında öne çıkmasıdır ki bunun kalıcı olması bekleniyor. İhracat piyasaların yüksek düzeyde yoğunlaşması, doğa ve politika unsurlarından kaynaklanarak dünya piyasalarının tedarik şoklarına duyarlılığını artırabilir.

Başlangıç çizgisi öngörüsü olarak 2018-2027 Tarımsal Görünümü, halen yürürlükte olan politikaların gelecekte de devam edeceğini varsaymaktadır. Tarım piyasalarını etkileyen geleneksel risklerin ötesinde tarımsal ticaret politikaları konusunda artan belirsizlikler ve korumacılığın küresel düzeyde artması ihtimali bulunuyor. Gıda güvenliğinin güvenceye alınmasında tarımsal ticaretin önemli bir rol oynuyor olması, imkanları genişleten bir ticaret politikası ortamına ihtiyaç duyulduğunun altını çiziyor.

Orta Doğu ve Kuzey Afrika

Bu yılki özel bölüm, gıda talebindeki artışın ve arazi ile su kaynaklarının sınırlı kalmasının temel gıda ürünlerinde ithalata bağımlılığı artırdığı Orta Doğu ile Kuzey Afrika’ya yoğunlaşıyor. Birçok ülke ihracat kazanımlarının büyük bir payını gıda ithalatına harcıyor. Gıda güvenliği, çatışmaların ve siyasi istikrarsızlığın tehdidi altında.

Bölgenin tarım ve balık üretiminin büyük ölçüde verimlilik iyileştirmeleri yoluyla yılda %1.5 artması öngörülüyor. Bölgedeki politikaların verim artışını ve tüketimi destekliyor olması, ekilebilir arazilerin %65’ine bol su tüketen hububatın özellikle de kalori alımında büyük bir paya sahip olan buğdayın ekilmesi sonucunu getiriyor. Diyet düzenlerinin hububat ve şeker bakımından yüksek, hayvansal kaynaklı protein alımı bakımından düşük seyretmesi öngörülüyor.

Gıda güvenliğine yönelik alternatif bir yaklaşım, hububatın desteklenmesinden kırsal gelişmeye doğru politikalara yeniden yön verecek ve daha yüksek değerli bahçe tarımı ürünlerinin üretilmesine destek olacaktır. Böyle bir değişiklik aynı zamanda daha fazla çeşitlendirilmiş ve daha sağlıklı diyet düzenlerine de katkı yapacaktır.

© OECD

Bu özet metin, resmi bir OECD çevirisi değildir.

Bu özet metin, OECD telif hakkı ve yayının aslının ismi belirtilmek koşuluyla çoğaltılabilir.

Değişik dillerdeki özet metinler, aslı İngilizce ve Fransızca dillerinde yayınlanan OECD yayınlarının kısaltılmış çevirileridir.

Yayının İngilizce tercümesini okumak için OECD.iLibrary’i ziyaret edin!!

© OECD (2018), *OECD-FAO Agricultural Outlook 2018-2027*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/agr_outlook-2018-en